

РЕШЕНИЕ

№ 7114

гр. София, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 21.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Гальов

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11059** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. с чл.12, ал.4 от Закона за събранията, митингите и манифестациите /ЗСММ/.

Образувано е на 20.11.2023г. /след входиране на адм.преписка/, по жалба вх.№ 41127/16.11.2023г, която не е подадена по реда на чл.152, ал.1 от АПК /чрез ответния административен орган/. Оспорването е от страна на Асоциацията на палестинците в България, чрез Председателят на Асоциацията- Х. О. А.-К., с посочен адрес в [населено място], против Заповед № СОА23-РД09-2466/14.11.2023г на Кмета на Столична община /СО/. В жалбата се сочи, че заповедта не е немотивирана и е незаконосъобразна, тъй като не е съобразена с международното право и конкретно правата на човека, в това число правото на свобода на мирното събрание. Соочи се, че Заповедта е мотивирана със становища на ДАНС и СДВР, които се основават на предположения и допускания, при това от източници базирани извън страната. В оспореният акт не са споменати факти и правни основания за такава радикална мярка. Не са цитирани минали прояви на организаторите на мирното шествие, които да са свързани с подбуждане към насилие и проява на реч на омразата и антисемитизъм, защото такива няма. Според жалбоподателя, не е допустимо посегателството срещу едно такова основно човешко право като правото на свобода на мирно събрание да се основава най-вече на събития извън Република България. Позовава се на съдебна практика, както и на чл.43, ал.1 от Конституцията на Република България и чл.11 от ЕКПЧ. Изтъква се, че в заповедта не се прави никакъв опит за балансиране на интересите на участниците в шествието и този за поддържане на обществения ред. В

съдебно заседание асоциацията- жалбоподател се представлява от Председателя г-н А.-К., който поддържа жалбата. Не се ангажират други доказателства освен приложените по административната преписка. Допълва се, че децата му, които са български граждани знаят, че в цял свят е разрешено и се провеждат мирни протести, а се чудят защо в Република България не се разрешава такъв мирен митинг. Заявява, че не разбира мотивите на общината, според които на група граждани се забранява мирен протест, поради свързване с чужди позиции. Иска се справедливо решение и заявява, че не иска да се търсят човешките права извън страната, която е правова държава. Иска се отмяна на заповедта, респективно да се разреши мирното изразяване на исканията на асоциацията.

Ответната страна- Кметът на Столична община /СО/ се представлява от юрк.Г., като оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Сочи се, че ответникът е следвало да съобрази становищата на държавните структури-ДАНС и СДВР, които имат функции по охрана на обществения ред и сигурността. Сочи се, че именно тези институции разполагат със съответни специалисти и извършват анализ как би могъл да протече един протест, поради което общинските органи, респективно издателят на адм. акт е следвало да се съобрази със становищата на тези структури.

АССГ, в настоящият съдебен състав, намира оспорването за процесуално ДОПУСТИМО, като депозирано в срока по чл.12, ал.4 от ЗСММ и съобразно с изискванията на АПК, пред родово и местно компетентния административен съд, от лице с активна процесуална легитимация /заявител в адм.производство/, срещу индивидуален административен акт, по смисъла на чл. 21 от АПК и чл.12, ал.3 от ЗСММ, поради което жалбата следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Процесното административно производство е започнало с подаването на Уведомление за провеждане на мирно шествие вх.№ СОА23-СГ01-2729/13.11.2023г на Асоциацията на палестинците в България, представлявана от нейния председател Х. О. А.-К., което е адресирано до Кмета на СО. Сочи се, че същото следва да бъде проведено във връзка с нестихващата война в ивицата Газа, като са посочени брой на избити палестинци, в това число жени и деца, свързана с безпрецедентна хуманитарна катастрофа, прекъсване на електрозахранването и водоснабдяването от страна на Израелските власти, унищожаване на обществени сгради /болници, хлебопекарни/, съчетано с липсата на храна и медикаменти, поради което Палестинската общност в Република България желае да изрази искането си за незабавно прекратяване на огъня в ивицата Газа, което да сложи край на кръвопролитията на цивилни граждани и невинни деца, както и допускането на хуманитарна помощ. Сочи се, че на основание чл.8, ал.1; чл.2 и чл.3 от ЗСММ Асоциацията на палестинците в България уведомява кмета на Столична община за целта на мирното шествие, а като време и място на провеждане са посочени 19.11.2023г. /неделя/ от 14.00 часа до 16.30часа. Посочено е също, че началният сборен пункт на участниците е пред сградата на НДК в [населено място], по маршрут- [улица], [улица]до площад „А. Б.“ пред сградата на Президентството. Заявена е готовност за съгласуване на маршрута на движението с органите на СДВР, за да не се затруднява движението.

В същият ден, когато е постъпило уведомлението, респективно е образувано

адм.производство- 13.11.2023г. ответникът е поискал от Председателя на ДАНС и от Директора на СДВР становища относно провеждане на заявеното мероприятие.

С изх.номер от 14.11.2023г. Председателят на ДАНС депозира до Кмета на СО своето Становище вх.№ СОА23-СГ01-2729/4/ от 14.11.23г. Видно от неговото съдържание, въз основа на наличната информация в съответната структура по сигурността на Република България, е заявено наличието на съществен риск визираното шествие да предизвика спонтанни и инспирирани от събитията в Близкия изток насилствени действия, с което да бъде нарушен обществения ред в столицата. Изтъкнато е наличието на риск от разпространение на език на омраза, антисемитски призови и прояви с конфликтогенен потенциал, застрашаващи живота и здравето на гражданите и гостите на [населено място]. Изрично е отразено, че от началото на конфликта в пропагандата на широк кръг международни терористични организации се разпространяват призови за насилствени действия в световен мащаб, чрез разнообразни импровизирани средства /врязване на автомобили в тълпи, използване на режещи прибори, огнестрелно оръжие и общоопасни средства/, директно или под прикритието на демонстрации, засвидетелстващи подкрепа и солидарност със страните в конфликта в Близкия изток. Като заключение на изложеното, се изразява отрицателно становище, обуславящо забрана на мероприятиято, съгласно нормите на Закона за събранията, митингите и манифестациите.

От страна на другата сезирана държавна структура е изготвен отговор и от Директора на СДВР, а именно писмено становище с вх.№ СОА23-СГ01-2729/3/14.11.2023г, видно от което на заявената дата 19.11.23г в [населено място] са заявени и съгласувани множество други масови и спортни мероприятия, като с оглед усложнената международна обстановка в следствие на военните действия на територията на държавата Израел и ивицата Газа, е възможно в района на мероприятиято и по заявеният маршрут на движение да има лица с противостоящи убеждения от голямата арабска общност, живееща в столицата на страната, което би могло да доведе до групово нарушаване на обществения ред и масови безредици на територията на [населено място]. Сочи се, че планирането на мероприятията се съобразява с динамиката и нормалния ритъм на живот в столицата, като приоритет е опазването на обществения ред, живота и здравето на всички жители и гости на С.. В тази връзка, се предлага се произнасяне по чл.12, ал.2, т.2 от ЗСММ, тъй като правоохранителните органи нямат правомощия за прекратяване на мероприятия.

Ответният административен орган се произнася с обж. Заповед № СОА23-РД09-2466/14.11.23г, връчена на заявителя на 16.11.23г. Заповедта е връчена и на Гл.Прокурор на РБ, на Началника на НСО и на Министъра на вътрешните работи. С обжалваният административен акт Кметът на Столична община забранява провеждането на заявеното мероприятие - на осн. чл.12 ал.2, т.2 и ал.3 от ЗСММ, като се позовава на становищата на Директора на СДВР и Председателя на ДАНС.

При тези фактически констатации, съдът обоснова следните правни изводи:

Заповедта е издадена от компетентен орган, в кръга на материалната му компетентност по закон - чл. 12, ал.2 от ЗСММ, и с оглед териториалната му компетентност /според заявеното място на провеждане на мероприятиято-гр.С./. Спазена е писмената форма на акта, съгласно чл.59 ал.1 от АПК и чл.12, ал.3, вр. с ал.2 от ЗСММ, като са налице задължителните реквизити по чл.59, ал.2 от АПК,

включително фактически и правни основания за постановената забрана.

Съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя за липсата на мотиви на Заповедта. Процесният адм. акт е надлежно мотивиран, съобразно двете становища, които са част от адм.преписка и съществените обстоятелства обективирани в тях са пресъздадени в заповедта. Съгласно задължителната съдебна практика, допустимо е фактическите установявания на органа да се правят въз основа на документи, представляващи част от административната преписка.

Съдът счита, че Заповедта е процесуално законосъобразна, като е издадена в законния срок по чл.12 ал.3 от ЗСММ /24-часов от заявлението/, при спазване на процедурата по АПК и ЗСММ, а правото на защита на заявителя не е нарушено по никакъв начин, тъй като всички факти и обстоятелства от значение за случая са установени, спазени са основните принципи по чл.35 и чл.36, ал.1, ал.3, ал.6 и ал.7 от АПК. Следва да се посочи, че за общоизвестни факти не се събират доказателства, доколкото не подлежат на доказване, по аргумент от чл.37 ал.2 от АПК.

Възражението на жалбоподателя за незаконосъобразност на Заповедта, доколкото не е съобразена с нормите на Конституцията на РБ и на ЕКПЧ досежно правото на мирно събрание, също е неоснователно. Заявлението е от лице по чл.2 от ЗСММ, като са съобразени чл.5, чл.7 и чл.11, ал.1 от ЗСММ. Заповедта е издадена на осн. чл.12 ал.2 т.2 от ЗСММ- наличие на несъмнени данни, че мероприятиято застрашава общ.ред в [населено място]. Съдът намира, че наличието на такива несъмнени данни е доказано с документите от административната преписка и с общоизвестни факти. Както вече бе посочено, общоизвестните факти не подлежат на доказване-чл. 37 ал.2 от АПК, защото те са публично известни. В кръга на общоизвестните факти следва да се отбележат: провежданите в [населено място], съответно в района на НДК на културни мероприятия в посочения ден и времеви диапазон; други масови културни и спортни мероприятия, които са обявени публично предварително.

Макар, становищата на Директора на СДВР и на Председателя на ДАНС да не съставляват актове по чл.53 от АПК- съгласие или мнение на друг орган /ЗСММ не изисква такова задължително предварително съгласуване, с който и да е друг орган/, именно сезираните държавни органи са компетентни институции, с оглед предоставените им законови правомощия да охраняват обществения ред и да съблюдают за сигурността на гражданите и държавата, респективно да изразяват становище относно рисковете от масови нарушения на обществения ред, възникване на безредици и на други агресивни прояви, застрашаващи живота и здравето на всички граждани и гостите на столичния град. В тази връзка, съвсем закономерно и логично ответният административен орган се е съобразил с тези становища, доколкото именно посочените две институции са натоварени със отговорността по опазване на реда и сигурността. В тези становища са описани конкретни факти и обстоятелства, които са от съществено значение за произнасянето на сезирания ответен орган и обосновано в издаденият акт същите са цитирани и анализирани, през призмата на правомощията, които кметът на Столична община има във връзка с това административно производство. Противното би означавало да не се съобразяват обстоятелствата, които са анализирани от компетентните органи по опазване на обществения ред и сигурността, което не намира опора в нито една норма или принцип на Конституцията на Република България и ЕКПЧ, на които се позовава жалбоподателят.

Колкото до заявеното от оспорващата страна, че по начинът по който се е произнесъл ответният орган се е позовал на събития извън територията на Република България следва да се отбележи, че самият жалбоподател на първо място е отправил уведомлението си, като се позовава на такива събития. Именно описаните в жалбата действия в ивицата Газа, които са широко отразени в медиите по цял свят и в Република България са провокирали Асоциацията на палестинците в България да заяви провеждане на мирното шествие. С цитираните становища на СДВР и ДАНС по никакъв начин не се вмения на тази организация никакви противообществени прояви, които да се отразяват в заповедта. Закономерно, такива констатации не се съдържат и в оспорения административен акт, но както вече бе посочено по-горе от съдържанието на двете писмени становища става ясно, че е анализирана реалната опасност от възникване на масови обществени безредици, продиктувани от други лица. В този смисъл, никой държавен орган не е вмения на организацията- заявител подобни прояви в миналото, за да се описват те в атакувания административен акт. Описано е само на какво се основава изводът на съответния орган, т.е. анализът на релевантните към мероприятияето обстоятелства, въз основа на които се дава отрицателното становище.

Следователно, административният орган съвсем обосновано се е позовал на постъпилите аналитични становища на компетентните държавни органи, а не би могло да се игнорира информацията, с оглед описани събития извън територията на страната /ивицата Газа/ при положение, че самият заявител се основава на такива събития /извън територията на страната/, за да обоснове необходимостта от провеждане на мирно шествие.

В настоящият случай, ответникът е действал в условията на оперативна самостоятелност, в унисон с ангажираните по преписката писмени доказателства, каквото правомощие очевидно му е предоставено от Закона за събранията, митингите и манифестациите, съответно в унисон с указаното в чл.169 от АПК.

За пълнота на изложеното, следва да се отбележи, че самите становища на компетентните органи по опазване на обществения ред и сигурността, не са предмет на съдебен контрол, нито въобще съставляват годни за оспорване адм. актове, а са част от производството по постановяване на заповедта. Следва да се отбележи и факта, че самият ЗСММ приравнява мирния митинг с останалите масови мероприятия, поради което законосъобразно и това мероприятие подлежи на санкция от съответните административни органи.

Издаденият административен акт е законосъобразен и не нарушава индивидуални човешки права в степен, която да обоснове несъразмерност на акта, съгласно основният принцип на чл.6 от АПК, а с постановяването на този акт органът е действал разумно, добросъвестно и справедливо именно в съответствие с основните принципи на административното производство. Не би могло да се приеме, че се погават неотменими човешки права, при положение, че забраната се основава с цел опазването на обществения ред и сигурността на всички граждани и гостите на [населено място], респективно се цели опазване на човешкия живот и здравето на хората, при предотвратяване на опасността от масови обществени безредици и свързаните с това вредни последици.

Обобщено, жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Следва да се посочи, че няма пречки жалбоподателят да депозира ново заявление, в което да посочи ден и час, съответно място, както и да формулира

изрично искане до ответника- при нужда ответникът да процедира по реда на чл.12, ал.1 от ЗСММ и да предложи на заявителя промяна в заявените време и място на провеждане на събитието, с оглед съблюдаване на обстоятелствата изложени по-горе в решението.

Разноски не се претендират от ответника и съдът не се произнася по този въпрос.

Мотивиран от изложеното, на основание чл.172, ал.1 от АПК и чл.12, ал.4 от ЗСММ, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Асоциацията на палестинците в България, представлявана от Председателят на Асоциацията- Х. О. А.-К., с посочен адрес в [населено място], против Заповед № СОА23-РД09-2466 от 14.11.2023г на Кмета на Столична община /СО/, като НЕОСНОВАТЕЛНА.

РЕШЕНИЕТО е окончателно, съгласно чл.12, ал.4 от ЗСММ и се обявява на страните веднага /след постановяването му през деловодната система на АССГ/.

СЪДИЯ: